

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

แก้วมังกรพันธุ์เนื้อแดงเปลือกแดงมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Hylocereus polyrhizus* (Weber) Britton & Rose เป็นพืชในวงศ์ Cactaceae ปลูกกันมากที่จังหวัดราชบุรี นครปฐมและจันทบุรี เป็นผลไม้ที่มีสีแดงสดอยู่ในส่วนที่เป็นเนื้อและเปลือกและมีไขอาหารกลุ่มเพคตินและมิวสิเจจานวนมาก (นฤมล มนิพพาน, 2547) ส่วนมากรู้จักกันในชื่อ pitaya หรือ pitahaya มีการปลูกเป็นการค้าในประเทศไทยอย่างแพร่หลาย ผลมีขนาดกลางถึงใหญ่ มีกลิ่นประดับสีเขียวแดง (Mizrahi, Nerd, & Nobel, 1997, pp. 291-320) เนื้อมีความละเอียดและฉ่ำน้ำ ประกอบด้วยเมล็ดเล็ก ๆ จำนวนมาก ภายในเนื้อมีเมล็ดคล้ายงาดำกระจายอยู่ทั่วไปเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันมีการบริโภคอย่างแพร่หลายเนื่องจากมีแร่ธาตุ วิตามิน ไขอาหาร และมีส่วนของเปรี้ยว เมื่อแช่เย็นจะมีรสชาตior่อยแก่กระหายน้ำได้ดี แก้วมังกรยังมีสารพรีไบโอติก (prebiotic) ที่ช่วยปรับสมดุลของแบคทีเรียในลำไส้จึงช่วยแก่ปัญหาการขับถ่ายได้ดี ส่วนที่เป็นเส้นใยจะมีสารมิวชิลล์ (Mucilage) จำนวนมาก ลักษณะคล้ายวุ้นเหลว มีคุณสมบัติในการดูดน้ำ ช่วยลดการดูดซึมไขมันประเภทไตรกลีเซอร์ไรด์และโคลเลสเตอรอลในเลือด (นฤมล มนิพพาน, 2547) ด้วยเหตุนี้แก้วมังกรจึงเป็นผลไม้เพื่อสุขภาพและความงามและขัดเป็นไม้ผลเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง

พืชในวงศ์ Cactaceae มีสารให้สีที่สำคัญคือ เบต้าไซyanin(betacyanin) ซึ่งให้สีแดงอ่อนม่วง (Cai, Sun, & Cork, 2005, pp. 360-370) นอกจากนี้ยังพบสารที่มีหน้าที่เฉพาะและออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่สำคัญหลายชนิด เช่น สารต้านออกซิเดชัน สารประกอบฟินอลิก และฟลาโวนอยด์ มีรายงานว่าแก้วมังกรพันธุ์เนื้อสีแดงเป็นแหล่งที่ดีของสารต้านออกซิเดชันและสารโพลีฟินอลทั้งในส่วนเนื้อและเปลือก เช่นเดียวกับ กระเพรา สอน โยชา และ ปราณี อ่านเปรื่อง (2552, หน้า 15-18) ที่รายงานว่าส่วนเปลือกและเนื้อของแก้วมังกรพันธุ์เนื้อแดงเปลือกแดงแสดงฤทธิ์ต้านออกซิเดชันและมีสารฟินอลิก ฟลาโวนอยด์ เบต้าไซyanin ไขอาหารบริมานสูง จากการวิเคราะห์ความคงตัวของเบต้าไซyaninจากเปลือกและเนื้อแก้วมังกร พบว่าที่ค่าความเป็นกรด-ด่าง 4.5-5.5 และอุณหภูมิ 40 °C ในที่มีค่าเบต้าไซyanin มีความคงตัวดีกว่าช่วงความเป็นกรด-ด่างและอุณหภูมิอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ปัญหาที่พบอยู่มากของเกษตรกรที่ปลูกแก้วมังกรคือในฤดูกาลที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมากผลสัตว์มีราคาตกต่ำลงกว่าครึ่งของราคาในช่วงที่มีผลผลิตออกสู่ตลาดจำนวนน้อย ในอนาคตคาดว่ามีแนวโน้มที่ผลผลิตจะมีราคาถูกมากในช่วงฤดูกาล นอกจากนี้ปัญหาการเสื่อมเสียของผลแก้วมังกรหลังการเก็บเกี่ยวที่มีอยู่มาก แม้ว่าแก้วมังกรจะเป็นผลไม้ที่มีเปลือกผลหนาต่อการกระบวนการเก็บรักษาไม่ได้พอก็อาจทำให้แก้วมังกรสูญเสียคุณภาพได้ การเก็บรักษาแก้วมังกรไว้ที่อุณหภูมิห้อง พบว่าสามารถเก็บรักษาได้เพียง 5-7 วัน หลังการเก็บเกี่ยว โดยจะมีการเปลี่ยนแปลงของผลแก้วมังกรไปอย่างมาก สังเกตได้่ายิ่งคือ จะมีการสูญเสียน้ำหนักลดลงของผล เพราะมีการหายน้ำ โดยเฉพาะกลีบผลจะเหลาและเหี่ยว ความหวานและความเปรี้ยวจะลดลง เปลือกผลจะปริแตก และเน่า爛 ในเวลาต่อมา (สุรพงษ์ โภสียะจินดา, 2545) ด้วยเหตุนี้การนำผลแก้วมังกรตากแดดมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจในแก้วปัญหาดังกล่าวและเป็นการเพิ่มนูลค่าให้กับแก้วมังกรตากแดดด้วยอีกทางหนึ่ง

การนำผลแก้วมังกรมาแปรรูปโดยวิธีการหมักก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับเกษตรกร งานวิจัยนี้จึงมีแนวคิดที่จะนำผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อแดงเปลือกแดง มาแปรรูปโดยวิธีการหมักเพื่อผลิตเป็น ไวน์ น้ำส้มสายชูหมัก เชลลูโลสจากแบคทีเรีย และโยเกิร์ต ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกรและสามารถพัฒนาขยายผลสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์ต่อไปได้ จึงน่าจะเป็นทางหนึ่งที่ช่วยให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและเป็นการพื้นคืนวิกฤตจากเศรษฐกิจให้กับคนไทยทุกคน

วัตถุประสงค์

เพื่อแปรรูปผลแก้วมังกรพันธุ์เนื้อแดงโดยวิธีการหมักไปเป็น ไวน์ น้ำส้มสายชูหมัก เชลลูโลสจากแบคทีเรีย และโยเกิร์ตแก้วมังกร

กรอบแนวคิด

แก้วมังกรพันธุ์เนื้อแดงเปลือกแดงเป็นผลไม้ที่มีสีแดงสดอยู่ในส่วนที่เป็นเนื้อและเปลือกและมีไข่อาหารกลุ่มแพคตินและมิวสิเลจจำนวนมาก เนื้อมีความละอ่อนและฟัน้ำ ประกอบด้วยแร่ธาตุ วิตามิน ไข่อาหาร และมีรสหวานอมเปรี้ยว มีสารให้สีที่สำคัญคือ เบต้าไซyanin(betacyanin)

ซึ่งให้สีแดงอมม่วง และยังพบสารที่มีหน้าที่เฉพาะและออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่สำคัญหลายชนิด เช่น สารต้านออกซิเดชัน สารประกอบฟินอลิก และฟลาโวนอยด์ เป็นต้น นอกจากรับประทานสดแล้ว ยังสามารถนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้มากmany เช่น แยม เยลลี่ น้ำผลไม้ หวานเย็น เชอร์เบท โยเกิร์ต Fruit bars และยังนำมาใช้เป็นแหล่งของสีอาหารธรรมชาติได้อีกด้วย ปัจจุหาลักษณะแก้วมังกรคือ ในฤดูกาลที่มีผลผลิตมากผลสดจะมีราคาตกต่ำลงกว่าครึ่งของราคาก่อตัว อีกทั้งผลสดเก็บได้ไม่นานจึงเน่าเสียง่าย จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำผลแก้วมังกรมาแปรรูปเพื่อเพิ่มนูลค่า ซึ่งการนำแก้วมังกรมาแปรรูปโดยวิธีการหมักก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับเกษตรกร ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวและเพิ่มนูลค่าให้แก่ผลแก้วมังกร

ขอบเขตงานวิจัย

1. การวิจัยจะใช้ผลแก้วมังกรสุกพันธุ์เนื้อแดงเบล็อกแดง จากสวนเกษตรจังหวัดสมุทรสาคร โดยเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนตุลาคม - เดือนพฤษจิกายน
2. ผลิตภัณฑ์หมักจากแก้วมังกรที่ศึกษาได้แก่ ไวน์ เครื่องดื่มจากน้ำส้มสายชูหมักเซลลูโลสจากแบคทีเรีย และโยเกิร์ตแก้วมังกร
3. จุลินทรีย์ที่ใช้ในการทดลองเป็นจุลินทรีย์บิสทุที
4. การวิจัยนี้เน้นการศึกษาในระดับห้องปฏิบัติการ แต่สามารถขยายสู่การผลิตในระดับอุตสาหกรรมขนาดเล็กได้

นิยามศัพท์

1. ไวน์ (Wine) หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้จากการหมักน้ำอุ่นโดยใช้เชื้อสีสต์แล้วเป็นการหมักน้ำผลไม้อ่อน ๆ ให้เป็นแอลกอฮอล์โดยใช้สต์เริย์ก์ว่าไวน์ผลไม้ มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น ไวน์สับปะรด ไวน์มะเกง ไวน์ถุงหัวว่า เป็นต้น
2. น้ำส้มสายชูหมัก (Fermented vinegar) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการหมักน้ำตาลหรือผลไม้ที่มีน้ำตาลและข้าวเหนียว หมักด้วยบิสต์ให้เป็นแอลกอฮอล์แล้วหมักต่อ กับเชื้อน้ำส้มสายชูตามกรรมวิธีธรรมชาติซึ่งจะเปลี่ยนแอลกอฮอล์ไปเป็นกรดอะซิติก มีสีตามลักษณะของวัตถุคิบที่ใช้มิกลินหมอมปนกับลินเฉพาะของกรดน้ำส้ม
3. เซลลูโลสจากแบคทีเรีย (Bacterial cellulose) หมายถึงเซลลูโลสที่ผลิตที่ได้จากแบคทีเรีย *Acetobacter aceti* subsp. *xylinum* หรือ *A. xylinum* จัดเป็น primary metabolic product หากหมัก

4. โยเกิร์ต (Yogurt) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการหมักนม โดยการเติมแบคทีเรียกรดแลคติก (lactic acid bacteria) ลงไปในนม แบคทีเรียดังกล่าวจะเปลี่ยนน้ำตาลแลคโทสเป็นกรดแลคติก ทำให้มีสภาพเป็นกรดและมีรสชาติเปรี้ยว คือมีค่าความเป็นกรด-ด่างอยู่ระหว่าง 3.8 - 4.6 ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีลักษณะกึ่งแข็งกึ่งเหลว

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นำเสนองานในที่ประชุมวิชาการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหาร
 2. ได้ข้อมูลพื้นฐานในการใช้ประโยชน์จากแก้วมังกร
 3. สร้างกล่่าเพิ่มให้แก่แก้วมังกร